

Az Útmutató 2010. februári igéje:

„Mert a szegény nem fogy el a földről, azért parancsolom neked, hogy légy bőkezű az országodban lévő nyomorult és szegény testvéredhez!” (5Móz 15,11)

Életedet ajándékkul kapod...

„Akkor találtam meg létem célját és értelmét, amikor felismertem az élet tiszteletének elvét, amely magában foglalja az erkölcsi életigenlést. Ez az én állásponatom, s ezért az embereket rávezetvén arra, hogy önmagukról elgondolkodjanak, elmélyültebbé és jobbá tételükön szeretnék munkálkodni.

Ha az ember elgondolkozik létének s a saját élete és a világot betöltő élet kapcsolatának misztériumán, nem tehet mást, minthogy az élet tiszteletének az elvét alkalmazza a maga életére és a hatókörében lévő életekre. E tiszteletet az élet és a világ igenlésével fogja tanúsítani, és ez minden tetteiben megnyilvánul majd. Léte összehasonlíthatatlanul nehezebb lesz, mint amikor csak önmagának élt, de egyben sokkal termékenyebb, szebb és boldogabb is. A vegetálás helyett megismeri az igazi életet.

Az életről és a világról való elmélkedés tehát kényszerítő erővel elvezet az élet tiszteletének elvéhez. Ha újra rá akarjuk bírni az embereket arra, hogy gondolkodó lényekké legyenek, akkor rá kell vezetni őket az önálló gondolkodásra, hogy abból merítsék az életükhöz szükséges ismereteket.

Létének az ember csakis úgy adhat értelmet, hogy a világhoz fűződő természetes viszonyát szellemi viszonyná emeli. Passzív lényként csak rezignáció, belenyugvás és lemondás útján juthat el e szellemi kapcsolathoz. Az igazi rezignáció lényege, hogy az ember, alávetve a világ eseményeinek, belső függetlenségre tesz szert a létének külső formáit meghatározó erők felett.

A belső függetlenség azt jelenti, hogy le tudja győzni a nehézségeket, és ezáltal mélyebb, áhitatosabb, tisztább, nyugodtabb és békésebb emberré válik. A rezignáció tehát saját létének erkölcsi és szellemi igenlése. Csak a beletörődés próbatételén átesett ember képes a világ igenlésére.

Valamennyi kísérlet, amellyel a gondolkodás még megpróbálkozhatna, hogy a világ racionális értelmezése révén visszaszerezze hajdani pozícióit, már előre bukásra van ítélve. Az élet tiszteletének elve ezzel szemben belenyugszik abba, hogy a világot olyannak fogadja el, amilyen. És a világ iszonyatos tündöklésében,

értelmetlenség az értelem fényében, fájdalom az örömben. Bármilyen álláspontra is helyezkedik az ember, a világ rejtély marad számára.

Mindebből nem következik azonban, hogy tanácstalanul álljunk az élet rejtélye előtt, még akkor sem, ha le kell mondanunk annak reményéről, hogy a világban végbemenő események jelentőségét megértjük. Az élet tisztelete a világgal való szellemi kapcsolathoz vezet bennünket, amely független a világmindenség teljes megértésétől. Az élet tisztelete - belső parancstól ösztönözve - a beletörődés komor völgyén át elvezet bennünket az életigenlés fénylő csúcsaira.



Már nem kényszerülünk arra, hogy világnézetünket a világmindenség adekvát megértéséből merítsük. Az élet tiszteletének elvében olyan életfelfogásra teszünk szert, amely önmagán alapul. Megújodik bennünk, valahányszor elmélkedünk önmagunkon és a bennünket körülvevő étellel való kapcsolatainkon. Nem a világ megismerése, hanem kitapasztalása révén kerülünk kapcsolatba vele.

Minden mélységbe hatoló gondolkodás miszticizmusba torkollik. A racionális az irracionálissal folytatódik. Az élet tiszteletének miszticizmusa olyan racionalizmus, amely erőit lényünk szellemi természetéből meríti.

Aki jó cselekedetekre szánja el magát, nem számíthat arra, hogy az emberek eltakarítják az útjából az akadályokat. Sőt el kell viselnie, hogy újabbakat gördítenek elébe. Csak az az erő győzheti le őket, amely a nehézségek közepette megacélozódik és megtisztul; az az erő, amely csak a lázadást ismeri, kimerül.

Az eszmény szolgálatának az emberiségben élő óhajából csupán kicsiny töredék valósulhat meg sikeres cselekedet formájában. A jót cselekedni akaró erők nagyobb részének meg kell elégednie rejtett és befejezetlen tettekkel. E nekibuzdulások összessége azonban ezerszer értékeesebb, mint a látványos, önző tevékenység. Ez utóbbi úgy viszonylik az előbbihez, mint a tajték a tenger mélyéhez.” (Részletek Albert Schweitzer: Die Ehrfurcht vor dem Leben című könyvéből.)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK ÉS HÍREK

Istentiszteletek

- **Bécs, 1070 Lindengasse 44/a. kápolna**

2010. március 07.	11.00 óra	Istentisztelet
2010. április 04.	11.00 óra	Húsvéti istentisztelet úrvacsoraosztással
2010. május 02.	11.00 óra	Istentisztelet, konfirmációi vizsga
- **Graz, Heilandskirche, ill. gyülekezeti terem (8010 Graz, Kaiser Josef-Platz 9.)**

2010. február 28.	16.00 óra	Istentisztelet
2010. március 28.	16.00 óra	Istentisztelet úrvacsoraosztással
2010. április 25.	16.00 óra	Istentisztelet

A lelkészi hivatal telefonszáma (csak mobiltelefonon elérhető): ☎ +43/650 58 777 12

A lelkészi hivatal e-mail címe: ✉ evang-ungarisch@chello.at

Evangelische Woche

Mint ahogy minden esztendő márciusában, így 2010. március 7-13. között is megrendezésre kerül az „Evangélikus hét” nevű rendezvénysorozat Bécsben. Ebben az esztendőben az életkrízissel kapcsolatos kérdések kerülnek előtérbe. A rendezvénysorozat istentisztelettel kezdődik, majd a hét további napjain 19.30 órai kezdettel lesznek különböző a témával kapcsolatos fórumok, előadások, filmvetítés. Ezek helyszíne az Albert Schweitzer Haus (1090 Wien, Schwarzspanierstraße 13.). A programról részletes tájékoztatást lehet olvasni az evang-bildungswerk.at címen.

Szeretettel gratulálunk Dr. Radics Évának, aki 2010. január 26-án kitűnő eredménnyel megvédte „Takács Jenő élete és munkássága” témában doktori disszertációját a Grazi Zeneművészeti Egyetemen. A doktori munka tartalmaz egy incipit műjegyzéket is, azaz Takács Jenő zeneszerző életművét, a zeneművek kottáinak kezdősorát, keletkezési dátumát, hangszer-összeállítását, a kézirat fellelhetőségét, nyomtatásának helyét, idejét, az ősbemutató helyét, idejét és előadóművészeit. Dr. Radics Éva a Grazi Zeneművészeti Egyetem tanára, rendszeresen publikál, újságunkban is több írása jelent meg.

Búcsúzunk Dr. Frenkl Róbert orvos-sportorvos professzortól, a Magyarországi Evangélikus Egyház volt országos felügyelőjétől, aki 76. életévében, 2010. február 05-én hunyt el Budapesten. Dr. Frenkl Róbertnek sok kapcsolata volt gyülekezetünkkel, mindig szíven viselte e kis közösség sorsát. Temetése 2010. február 23-án 14.00 órakor lesz Budapesten a Farkasréti temetőben. Életéről és munkásságáról következő számunkban emlékezünk meg. *„De én mindenkor veled vagyok, te fogod az én jobb kezemet, tanácsoddal igazgatsz engem, és azután dicsőségedbe fogadsz be engem.” (Zsolt 73,23)*

Tanító Attilára emlékezünk

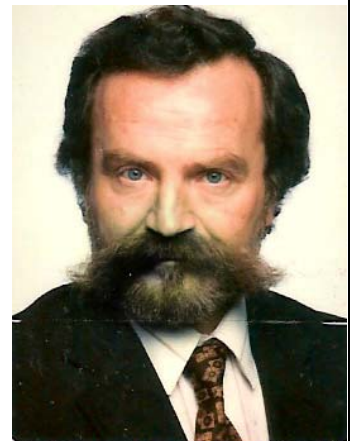
Gyülekezetünk egykori presbiterétől búcsúzunk, aki fáradhatatlanul vett részt alkalmak szervezésében és lebonyolításában.

Tanító Attila 1944. március 15-én született Kolozsváron. A 2. világháborút követően kisgyermekként került át szüleivel Magyarországra. Budapesten végezte el a gépészmérnöki technikumot.

A politikai helyzet miatt 1974-ben menekült Ausztriába. Akkor még nem házastársakként két külön turistacsoporttal érkezett felesége és ő, Grazban találkoztak, majd a Traiskircheni tábortba kerültek. 1975-ben itt született meg egyetlen fiúk, Árpád. A család 1977-ben került Bécsbe, Tanító Attila szerszámkészítőként tartotta el családját.

Szabad idejében szeretett szőrfőzni, vitorlázni, kertészkedni. Szerette a Balatont, nyughatatlan, kicsit lobbanékony természete itt csendet és megnyugvást talált. Érdekelte a történelem, a kultúra, a magyarsággal kapcsolatos kérdések. Ezt az érdeklődését igyekezte továbbadni fiának is, aki édesapjának köszönheti a magyar nyelv és irodalom iránti szeretetét.

Nyugdíjasként betegségekkel, nehézségekkel, fájdalmakkal kellett szembenéznie. Élete utolsó hónapjait kórházban töltötte. Isten 2009. december 14-én szólította magához. Temetési istentisztelete 2010. február 13-án (szombat) 14.00 órakor lesz a Geriatriezentrum-Donaustadt (Langobardenstraße 122, 1220 Wien) kápolnájában. A feltámadás reménységével búcsúzunk.



„Ti vagytok a tanúk!” - Ökumenikus istentisztelet Bécsben és Grazban

Szép számmal gyűltünk össze a Bécsi Lindengassei evangélikus templomban 2010. január 24-én az ökumenikus istentisztelet ünneplésére. Az alkalmon a Liszt Ferenc kórus és a katolikus zenecsoport énekével, az evangélikus konfirmandusok imádsággrészek felolvasásával vettek részt, a liturgiát Simon Ferenc katolikus esperes és Dr. Solymár Mónika evangélikus lelkész végezte.

Igehirdetéssel Dr. Martos Levente Balázs a Győri Katolikus Hittudományi Főiskola tanára szolgált. A feltámadott Krisztusról szóló tanúságtétel helyzeteit szólaltatta meg, kezdve Lukács evangélistánál, de a mai élethelyzetek és kérdések is helyet kaptak a prédikációban.

Az istentiszteleten a tanúságtévő életeket és a közösségi egybetartozást jelképezték azok a mécsesek, amelyek a húsvéti gyertyáról vett lánggal egymás mécseseiről meggyújtásra kerültek.



Ezt követően a saját mécsesét mindenki a keresztelőkútra helyezte, hisz az Isten irgalmáról, Krisztus szeretetéről és a Szentlélek erejéről való tanúskodásra már keresztségünkben elhívást kaptunk. Az istentiszteletet követően jó hangulatban zajló, sokáig eltartó szeretetvendégségre került sor.

Grazban is tartottunk magyar nyelvű ökumenikus istentiszteletet 2010. január 10-én. Itt Molnár Ottó prelátus, a magyar katolikus közösség új lelkésze volt a házigazda, aki a liturgiát végezte, és Dr. Solymár Mónika evangélikus lelkész prédikált. A Kalvarienbergi sziklatemplom sötétjében meghitten világított a tanúságtévő életet jelképező sok-sok kis mécses. Az istentiszteletet itt is szeretetvendégség követte, ahol megismerkedhettünk a magyar katolikusoknak új lelki otthon biztosító Kalvarienbergi plébánia közösségi helységeivel.

Albert Schweitzer – Egy élet Afrikáért

Az Albert Schweitzerről szóló filmet (2009, Rendező: Gavin Millar) még játsszák az ausztriai mozikban, és minden bizonnyal hamarosan megjelennek a boltokban a filmet tartalmazó DVD-k is.

„Az élet feltétlen tisztelete.” – Ez az az etikai alapelv, amelyet az evangélikus lelkész és teológus, orvos és orgonista nemcsak hirdetett, hanem az afrikai Lambareneben alapított kórházzal példát is adott rá. A film – miközben bemutatja a schweitzeri életművet és megjeleníti a nagy példakép emberi gyengeségeinek oldalát is – egy erkölcsi dilemmát állít elénk. Lambarene és az életmű kerül veszélybe, ha Schweitzer nyilvánosan is felemeli szavát az atomfegyverek ellen.

„Mindenkinek megvan a maga Lambareneje.” – E mondattal fejeződik be a film, amellyel mindnyájunk mai küzdelmei, létrehozott értékei is megszólításra kerülnek.

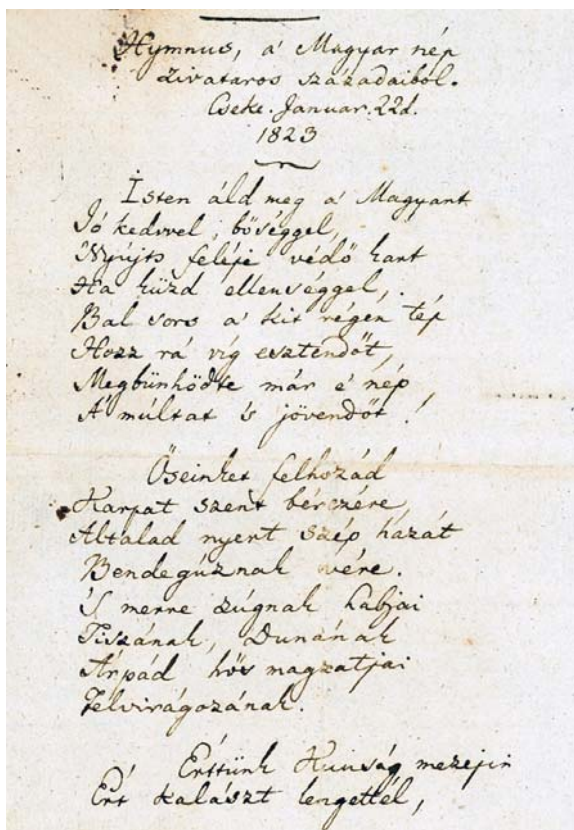


Január 22. - A magyar kultúra napja

Kölcsey Ferenc Szatmárcsekén 1823. január 22-én fejezte be a Hymnus, a Magyar nép zivataros századaiból című költeményét. 1844-ben pályázatot ír ki a Nemzeti Színház ennek a költeménynek a megzenésítésére, amelyet Erkel Ferenc „Itt az Írás, forgassátok érett ésszel, józanon. Kölcsey” jeligéjű pályaművével nyer meg. A Hymnust 1848-ban éneklék el először hivatalos állami ünnepélyen, de csak 1903-ban válik Magyarország törvényesen elfogadott himnuszává. Nemzeti jelképként az alkotmány 1989-ben ismeri el, és ettől az esztendőől kezdve ünnepeljük január 22-ét, a Hymnus elkészültének napját a magyar kultúra napjaként.

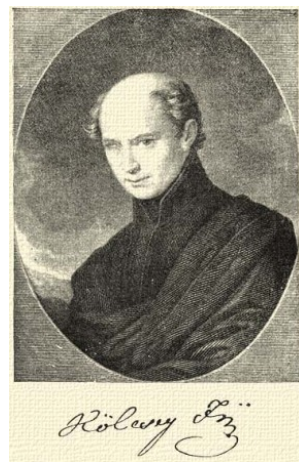
„Nemzeti imádsággá (...) olyan verseink váltak, amelyekben a nemzet legmélyebb szándékai szólaltak meg. A jobb nemzeti sorsért könyörgő Hymnus, a hazához való hűség Szózata és a szabadság-küzdelem esküjét fogalmazó Nemzeti dal.” (Görömbei András: Kultúra, nemzet, identitás – Debrecen hetilap, 2006. február 1., 16. o.)

A Magyar nép zivataros századaiból „alcím” a vers eredeti címének szerves tartozéka. Kölcsey visszahelyezi költeményét a „zivataros századokba”, s lélekben is visszahelyezkedik egy protestáns prédikátor-költő helyzetébe. Ez érteti meg a mű mélyen vallásos jellegét, imaformáját, nyelvének biblikus ódonosságát és sajátos történelemszemléletét, mely a 16–17. századi siralmas énekek, a jeremiádok történelemlátásával rokon. Ezen énekekre jellemző, hogy hosszan részletezik bűneinket – mintegy alátámasztandó a büntetés jogosságát –, majd elsiratják a magyarság széthullását, pusztulását – Jeremiás próféta modorában.



A Hymnus kéziratának első oldala
Budapesten az Országos Széchényi Könyvtár őrzi

Kölcsey verse követi a jeremiádok szerkezetét. Előbb Isten ajándékait sorolja fel: a honfoglalással nyert szép hazát, az Árpád-házi királyok alatti felvirágzást, a különlegesen jó termést adó földet, a győztes csatákat. Ám a bűnlajstrom helyett „csak” egy fájdalmas sóhaj szakad ki belőle – az aranymetszés szabályai szerinti kulcshelyen –, melyből kitűnik, hogy Isten haragja jogos.



A további strófák a büntetésként ránk mért tragédiák sorozatai, melyek közül a belső viszálynak, a testvérháborúnak végzetes következményei is lehetnek.

A világvégét idéző vérözön és lángtenger képei után a kilátástalanság fogalmazódik meg a versben, s az országos pusztulás láttán Isten szánalmáért rimáncodik a költő: a nemzet sorsának megoldását egyedül Istentől várja. Ezt fogalmazza meg az ünnepeinken énekelt első versszak és a verset imaformával keretbe záró nyolcadik versszak is.

Jobb nemzeti sors...? A Hymnus nemcsak a magyarság nemzeti imádsága, hanem öntudatmegőrző szimbóluma is lett, melyből – borúlátó hangvétele ellenére – erő sugárzik. Összefogja mindazt, ami a nemzet történelmében siker és kudarc, béke és háború, áldás és csapás.

A Hymnus visszatekintésében valahol minden magyar megtalálhatja önmagát. Akár az elveszített háborúkban; akár az ország szétdarabolásában vagy százezrek menekülésében; akár a mű panaszszavaiban, a fájdalomban, a számvetésben. Ám a jobb sorsunkba vetett költői hitet mi sem jelképezi ékesebben, mint az, hogy e pontos szerkezetű mű első szava az Isten, az utolsó szava pedig a jövő.

Földünk minden országának van zászlaja, címere, állami himnusza. Az első kettő a vizualitás (láthatóság), az utóbbi az auditivitás (hallhatóság) szférájában jeleníti meg a nemzetet. A magyarok nemzeti himnusza húsz éve került be az alkotmányba (75. §) nemzeti szimbólumként a zászló és a címer mellé.

(Evangelikus Élet 2009. január 25. 8. old.)

Beteg voltam és meglátogattatok... (Mt 25,36) – A kórházi lelkigondozás

Ebben az esztendőben az Ausztriai Evangélikus Egyház egy-egy szolgálati területét mutatjuk be a munkaterületen részt vevők segítségével. Jelen számunkban a kórházi lelkigondozásról beszélgetünk Dr. Margit Leuthold lelkésznel, aki a Bécsi AKH-ban (Allgemeines Krankenhaus) és az evangélikus kórházban végzi munkatársaival együtt ezt a feladatot.

Egy betegség – főleg ha súlyosabb betegségről van szó – életet változtat meg. Fizikai, szellemi, lelki, társadalmi helyzetében megváltoztatja az embert, és mindezekkel a kérdésekkel szembe kell néznie az érintettnek és a családtagjaiknak. A betegség mindig rámutat arra, milyen törekény az élet. Másként érzékeljük akkor az életet, ha egészségesek vagyunk. A betegség és a beteg ember manapság nem tartozik hozzá az élethez, és peremterületre toljuk ezzel a kérdéssel való szembenézést, ugyanakkor szinte minden család érintett valamilyen formában az egészség-betegség kérdéskörében.

A betegséggel való szembesülés egy tanulási-érzékelési folyamat. Nem a betegség definiálja az embert. Még ha gyógyíthatatlan beteg vagyok is, akkor is megtapasztalható, hogy mennyi élet van körülöttem! Sok-sok érzés, nevetés és öröm, szenvedés, bánat, düh és megnyugvás. Előkerülnek alapvető kérdések: Mit jelent az élet? Mit jelent az életminőség? Az őszinteség magammal és a környezetemmel szemben. Ki fontos nekem? Milyen értékes az életem, milyen értékes vagyok én, mint ember, a betegségemben és betegséggel együtt! Mit jelent az öröm, mit jelent a szenvedés? A betegséggel való szembesülés új helyzetében az élethez és az Isten-kérdéshez is az eddiektől eltérő megközelítéssel érkezhettek.

Minden kórházban beérkezéskor megkérdezik a felvett páciens, hogy milyen vallású és igényel-e lelkigondozást. A kórházi lelkigondozás intézményrendszere az állam által kiépített és támogatott, és az egyes vallási közösségek megbízott képviselői végzik. A kórházi lelkigondozás a gyógyítási folyamat része, kapcsolatban vagyunk az orvosokkal, a beteg gyógyításában tevékenyen közreműködőkkel. Minden kórháznak van megbízott és felelős lelkigondozója. Az Ausztriai Evangélikus Egyházban is minden szuperintendencia kiépítette ezt a kórházi lelkigondozói hálózatot. A főállású munkatársak mellett szükség van a társadalmi munkában dolgozóakra is, azonban ők is csak a szuperintendenciák által szervezett tanfolyamok és felkészítés után végezhetik ezt a szolgálatot. Nálunk az AKH-ban a két főállású lelkigondozó mellett öt evangélikus munkatársunk szolgál.



Itt a bécsi AKH-ban minden felekezetnek van egy külön kápolnája – az egyetlen ausztriai evangélikus kórházkápolna van itt, a katolikus, ortodox, iszlám és zsidó kápolnák mellett. A kápolnák jól megközelíthetőek, a kórházban központi helyen vannak. A berendezésnél figyeltünk arra, hogy nyugodt, meghitt jellegű legyen a helyiség. Az emberek szívesen jöjjenek, nyugalmat találjanak. Minden vasárnap tartunk itt 19.00 órakor evangélikus istentiszteletet. Örülünk annak, hogy van egy kis orgonánk is, így istentiszteleteinken az éneket orgonaszó kíséri. Bibliák is vannak a kápolnában kitéve, sőt nemcsak németül, hanem – mivel ez egy nagy, nemzetközileg ismert kórház – sok-sok nemzet nyelvén. Magyar nyelvű Biblia is található a kápolnában.

„Az emlékezés helye” – megnevezéssel nemrég adtuk át azt a kápolnarészt, amely a születendő gyermekük nélkül maradt szülőknek ad lehetőséget az elcsendesedésre, megállásra, vigasztalódásra. Ennek a kórháznak - sok-sok más specializálódása mellett – egyik kiemelt kutatási területe a magzati rendellenességekkel foglalkozik, így sokan távoznak innen születendő gyermekeik nélkül. Számukra nincsen helye a gyásznak, ezért hoztuk létre ezt a helyet itt a kápolnában.



Az evangélikus kápolna bejárata a Bécsi AKH-ban

Absender: P.b.b.
Ungarisch-Evangelische Gemeinde
AB in Österreich
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien
Zul.Nr.: GZ 02Z031072 M

Medieninhaber und Herausgeber: Ungarisch-Evangelische Gemeinde A.B. in Österreich, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.
 Lelkészi hivatal telefonszáma: +43/650/58 777 12, Home page: www.evang-ungarisch.at E-mail: evang-ungarisch@chello.at
 Bankverbindung: Bank Austria Creditanstalt, A-1011 Wien, Schottengasse 6.
 BLZ 12000. Konto Nr. 0029-04191/00. IBAN: AT701100000290419100; SWIFT (BIC): BKAUATWW
 Redaktion: Dr. Solymár Mónika, Géza Schubert



Sokféle út vezetett engem a kórházi lelkigondozáshoz. Egy művészeti kiállítást szerveztem, amely épp egy kórházban került megrendezésre. Itt kerültem kapcsolatba egy lelkész nővel, aki megkérdezte, nem jönnek-e társadalmi munkában segíteni, és kórházi lelkigondozást végezni. Ekkor elvégeztem az erre felkészítő tanfolyamot, és megtapasztaltam,

hogymennyire szívesen végzem ezt a feladatot. Ugyanakkor azt is megtapasztaltam, mennyit számít egy-egy ilyen beszélgetés. Minden látogatás számít. Számít az, ha ott vagyok, ha közösen imádkozunk, ha úrvacsorát osztok. Számít az, ha a betegségében az élet alapvető kérdéseire jobban fogékony embertárral együtt beszélgetünk Istenről, az ő szeretetéről, az élet egyszeri és páratlan ajándékáról, a szenvedés és a mérték kérdéseiről.

Orgonazenés istentisztelet Grazban

Ádvent harmadik vasárnapján, 2009. december 13-án Grazban az istentisztelet helyszíne nem a Heilandskirche gyülekezeti terme, hanem a temploma volt, így lehetőség volt arra, hogy az istentiszteletet az orgonaszó még ünnepélyesebbé tegye.

Az istentisztelet prelúdiumaként a kéttételes Mendelssohn Á-dúr szonáta csendült fel. Az evangélikus zeneszerző fényes, emelkedett hangulatú darabja igazi nyitányként szólalt meg a 21 regiszteres orgonán. Ezt követte Johann Sebastian Bach korálelőjátéka: „Nun komm der Heiden Heiland” (BWV 659). Ezt a művet a szerző a Szent Ambrustól átvett, a kereszténység egyik legősibb latin nyelvű himnuszából (Veni redemptor gentium...) eredő Luther korálra komponálta. Magyar nyelvű változata az ádventi időszak egyik legmeghatározóbb éneke. Énekeskönyvünkben: „Jöjj népek megváltója...” (EÉK 131). A Bach korálelőjáték a szerző úgynevezett „18 lipcsei korál” gyűjteményében található, ami Bach korábbi, fiatalkori műveinek későbbi, átdolgozott verzióit tartalmazza.

Az istentisztelet közepén felcsendülő modernebb hangzású korálelőjáték, a Sigfrid Karg-Elert: „Dir dir Jehova will ich singen...” a főéneket (Ébredj bizonyágtévő lélek... EÉK 467) vezette be. A darab témáját három rövid improvizáció követte, végül meghallgathattuk a korál Karg-Elert harmonizált változatát.

Az úrvacsora alatt a barokk mester, Bach: *d- moll triószonátájának II. tétele* (BWV 583) hangzott el. A triószonáta az orgonán 2 manuálszólamból és a pedál basszus-szólamból áll. A forma jellegzetessége, hogy a szólamok egyenrangú szerepet játszanak - mindhárom ugyanolyan fontos. Az „Andante” tétel tempójelzése (lépve, járva), előidézte a karácsonyváras hangulatát.

E napon került megrendezésre a „Forum Hungaricum” is. Ezen az ünnepségen került átadásra a „Stipendium Hungaricum”, a magyar egyetemisták ösztöndíja. Jómagam, a grazi magyar gyülekezet kántora, örömmel vehettem át ezt a díjat, és külön szerencsének éreztem, hogy gyülekezetünkben is sokan velem együtt örülhettek.

Szeitl Zita



